

عنوان مقاله:

تبیین جایگاه روایت و شهرسازی روایتی در مطالعات شهری

محل انتشار:

نخستین همایش ملی شهرآینده اندیشه بومی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

نجما اسمعیل پور - دانشیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد

محمدرضا نقصان محمدی - دانشیار، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد

فاطمه فروغی نسب - دانشجوی دکتری تخصصی شهرسازی، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

روایت‌های موجود در شهر، حاصل سرگذشت‌ها و روندها و فعالیت‌های غالب آن شهر است. روش تحقیق روایتی، روشی است که مبنای آن مطالعه روایت‌ها و بیان زمینه‌ای است. استفاده از روایت در مطالعات شهری بر مبنای این اصل انجام می‌شود که شهر آن چیزی است که شهروندان آن را تجربه و درک می‌کنند و نه آن چیزی که برنامه ریزی و طراحی می‌شود. در مطالعات امروزه شهرسازی، به خصوص در کشور ما به این بخش از مطالعات شهری و به طور مشخص استفاده از روایت در شناخت شهر توجهی نمی‌شود. نوشتار حاضر پس از بررسی مفهوم روایت و روش تحقیق روایتی و جایگاه آن در مطالعات شهری-به ویژه در بخش شناخت، به دنبال مشخص کردن انواع روایت موجود در شهر و اجتماع شهری و نحوه استفاده آن در مطالعات شهری استروش تحقیق در این پژوهش توصیفی بوده و از مطالعات اسنادی و کتابخانه‌ای برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شده‌است. نتایج نشان داد: روایت‌های موجود در شهر به سه بعد عمده روایت‌های کالبدی، اجتماعی و اقتصادی تقسیم می‌شود، روایت‌های کالبدی شامل روایت‌های مربوط به پیشینه و نحوه شکل‌گیری عناصر و وجه تسمیه آنها؛ روایت‌های اجتماعی به‌نحوه ارتباط ساکنین و افراد تاثیرگذار در شهر؛ و روایت‌های اقتصادی به پیشه و فعالیت و افراد و مشاغل سرشناس مربوط می‌شود. مقاله چگونگی استفاده و نتایج استفاده از روایت و داستان در مراحل و ابعاد مختلف برنامه ریزی و طراحی شهری را در قالب یک نمودار به تصویر کشیده است.

کلمات کلیدی:

روایت، روش تحقیق روایتی، شهرسازی بومی، مطالعات شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1650435>

